

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11810

гр. София, 25.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **3379** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково и е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК).

Съдебното производство е било образувано е по искова молба с вх.№ 87153/17.07.2025 г. по
регистъра на Софийския градски съд, по която е било образувано гр. д. №8211/2025 г. по описа на
този съд.

С влязло в сила на 12.03.2026 г. Определение №4163/20.02.2026 г. (постановено след като 22-ма
съдии са се самоотвели) гр. д. №8211/2025 г. е прекратено и е изпратено по подсъдност на
АССГ, като на 20.03.2026 г. е образувано производството по настоящото дело.

С исковата молба (ИМ) ищецът Е. Д. М. е предявил срещу Министерството на правосъдието на
Република България иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за
неимуществени вреди в размер на 500 000 лева, ведно с законната лихва от датата на подаване на
исквата молба до окончателното изплащане на дължимото. Настъпването на заявените
неимуществени вреди ищецът твърди от „незаконно осъждане за деяния, за които не съм бил
обвинен (...) и продължаващо незаконно лишаване от свобода, подпомогнато от
действията/бездействията на ответника Министерството на правосъдието“. Твърдените действия
и бездействия се изразяват в непредприемането на адекватни мерки за преустановяване на
незаконното задържане на ищеца, въпреки подадените от него жалби и уведомления с вх. номера
в МП: 94-Е-63/04.07.2025 г.; 94-Е-63/02.07.2025 г.; ЖС-02-110#7/25.06.2025 г., изпратени от МП на

некомпетентен орган- Главна дирекция изпълнение на наказанията.

На първо място, съдът намира, че исковата молба отговаря на изискванията за съдържание по чл.127, ал.1- ал.3 от ГПК във вр. с чл.204, ал.5 от АПК.

С исковата молба са направени и искания за освобождаване от заплащане на държавна такса и предоставянето на безплатна правна помощ във вида на процесуално представителство чрез назначаването на конкретно посочен от ищеца адвокат- адв. Е. Я..

На първо място, съдът намира, че исковата молба отговаря на изискванията за съдържание по чл.127, ал.1 - ал.3 от ГПК във вр. с чл.204, ал.5 от АПК.

На второ място, предвид удостоверените в приложената към ИМ декларация за материално и гражданско състояние обстоятелства за липса на доходи и имущество, с изключение на МПС: Ф. С., модел 1992 г., неизползваем, както и при съобразяване на обстоятелството, че ищецът е лице, лишено от свобода, съдът следва да признае, че същият не разполага със средства за заплащането на дължимата държавна такса.

На трето място, съдът намира, че искането за предоставяне на безплатна правна помощ във вида на процесуално представителство е неоснователно, по следните съображения:

Безплатна правна помощ за процесуално представителство по Закона за правната помощ (ЗПрП) се предоставя в два случая: когато по закон се предвижда задължителна адвокатска защита и по преценка на съда.

Задължителна адвокатска защита по административни дела законът предвижда при уредбата на съдържанието на касационната жалба в чл. 212, ал. 2 от АПК, като въвежда изискване за приподписване от адвокат или юрисконсулт, освен когато жалбоподателят или неговият представител има юридическо образование.

По преценка на съда- чл. 23, ал. 3 от ЗПрП, в това число и за процесуално представителство- чл. 21, т. 2 от ЗПрП. Съгласно чл. 23, ал. 3 и чл. 24, т. 1 ЗПрП правна помощ се предоставя на лице, което няма средства за заплащането ѝ, но не и когато очакваната полза от предоставянето ѝ не е оправдана. В настоящия случай е налице именно отрицателната предпоставка, въведена с чл. 24, т. 1 ЗПрП, за неоправданост на предоставянето на помощта с оглед очакваната от нея полза. Исковата молба е редовна, като в нея са изложени фактическите съображения и правни аргументи на ищеца; за настоящото съдебно- административното производство по закон не се предвижда задължителна адвокатска защита; предметът на спора е ясно очертан, като същият не се отличава с фактическа и правна сложност, която да обуславя нуждата от адвокатска защита.

На четвърто място, препис от ИМ следва да се изпрати на ответника за писмен отговор - становище по допустимостта и основателността на предявения иск.

Воден от гореизложеното, АССГ- II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА, на основание чл.83, ал.2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, ищеца Е. Д. М. от заплащането на държавна такса за съдебното производство.

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.24, т.1 от ЗПрП, искането на ищеца Е. Д. М. за предоставяне на безплатна правна помощ във вида на процесуално представителство.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от ИМ с вх. №87153/17.07.2025 г. по регистъра на Софийския градски съд НА ОТВЕТНИКА- МИНИСТЕРСТВОТО НА ПРАВОСЪДИЕТО.

ДАВА на ответника, на основание чл.131, ал.1, вр.чл.144 АПК, 1-месечен срок ЗА ПИСМЕН ОТГОВОР, като му УКАЗВА, че писменият отговор следва да е със съдържанието по чл.131, ал.2 ГПК, вр.чл.144 от АПК:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът;
5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават;
6. подпис на лицето, което подава отговора.

В отговора на исковата молба ответникът е длъжен да посочи доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях, и да представи всички писмени доказателства, с които разполага-чл.131, ал.3 от ГПК, вр.чл.144 от АПК. Предвид липсата на преклузия на доказателствени искания в съдебния административен процес по арг. от принципа за засиленото служебно начало, несвоевременно заявено доказателствено искане ще бъде санкционирано с налагане на глоба, ако причини отлагане на делото.

Определението, в частта му за отхвърляне на искането на ищеца за предоставяне на безплатна

правна помощ, може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи страните- ищеца и ответника, чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: